

ת"פ 26008/06/14 - מדינת ישראל נגד סוהייב קורד, אחמד קורד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26008-06-14 מדינת ישראל נ' קורד(אחר/נוסף)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.סוהייב קורד
2.אחמד קורד

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הודו והורשעו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 335(א)(1)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") בצירוף סעיף 334 לחוק.

בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן, ביום 9.6.14 בשעות הערב, בעת נהיגה ברכבו, פגש המתלונן באחותו של נאשם 2, מנאר, טען בפניה שראה אותה נוהגת בחוסר אחריות וצפצף לה. בהמשך, סיפר המתלונן על המקרה לאחיה של מנאר, עיסאם. כעבור כחצי שעה, התקשר עיסאם אל המתלונן, ביקש להפגש עימו, ואסף את המתלונן, ברכבו, אל בית משפחתו - משפחת קורד. עם הגיעם לבית, פתח הנאשם 2 את דלת המושב ליד הנהג, בו ישב המתלונן, ושאל האם קילל את מנאר. לאחר שהמתלונן השיב בשלילה, היכה הנאשם 2 מכת אגרוף מאחורי אוזנו הימנית של המתלונן. בשלב זה, הוצא המתלונן בכח מהרכב על ידי הנאשמים ואנשים נוספים שהיו במקום, ואלה החלו להכותו כל חלקי גופו. בנסיבות אלה, חתך הנאשם 1, באמצעות חפץ חד שמצא במקום, את המתלונן בידו השמאלית וגרם לו לפצע מדמם ופתוח אשר טופל בתפרים, ואילו הנאשם 2 תקף את הנאשם בגבו וגרם לו למספר חתכים בגב.

2. טרם הטיעונים לעונש הוגשו תסקירים בעניינם של הנאשמים.

אשר לנאשם 1, מדובר ברווק בן 22 העובד בהרכבת מוצרי אלומיניום. שירות המבחן התרשם כי לא קיימים אצל הנאשם 1 דפוסי אלימות מושרשים וכן הביע חרטה על מעשיו, ומאידך גיסא התקשה לראות את הפסול במעשיו ולחשוב על אלטרנטיבות להתנהגותו, אשר נבעה לדבריו מהצורך לשמור על כבוד המשפחה. בנוסף, לא גילה הנאשם 1 אמפטיה כלפי המתלונן, ואף ציין כעס על כך שהתלונן המשרה ולא ביקש סולחה. הצעת שרות המבחן לשילוב הנאשם בהליך טיפולי, נדחתה על ידו. בהתחשב בכך שהיה עצור משך 40 ימים וכן העדר עבר פלילי, המליץ שרות המבחן להטיל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם 2 בן 25 נשוי ומצפה לילד, עובד כמתקין פרקטים. שרות המבחן התרשם ממשפחה נורמטיבית בעלת חלוקת תפקידים מסורתית. הנאשם קיבל אחריות למעשיו, והסביר אותם על רקע של פגיעה בכבודו ובכבוד משפחתו, ערכים עליהם התחנך. הנאשם 2 עדיין חש בכעס כלפי המתלונן, ולא הביע אמפטיה כלפיו. לצד זאת, ציין שרות המבחן כי ההליך המשפטי ותוצאות מעשיו, מהווים גורמים ממתנים בהתנהלותו. נוכח כל האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על נאשם 2 מאסר שירוצה בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה ציינה לזכות הנאשמים את הודאתם והחיסכון בזמן שיפוטי. לעומת זאת, הדגישה את הנסיבות לחומרה, בהן פציעתו של המתלונן תוך תקיפתו בצוואת על ידי מספר אנשים, בהם הנאשמים, כולל באמצעות חפץ חד, אירוע שיכול היה להסתיים בתוצאות קשות. לגבי התסקירים שניתנו, טענה כי הנאשמים אינם חשים אמפטיה כלפי המתלונן, וכן חשים בכעס כלפיו. לאחר שהפנתה לפסיקה מתאימה, טענה המאשימה כי מתחם הענישה נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר, ובעניינם של הנאשמים יש להטיל מאסר למשך 12 חודשים, זאת כעמדת המאשימה בהתאם להסדר אליו הגיעו הצדדים.
4. בא כוח נאשם 1, הדגיש את נסיבות הדקירה, כדקירה ספונטנית ובלתי מתוכננת, באיבר שאינו מסכן חיים, אירוע אליו נגרר הנאשם. מדובר בנאשם שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, קיבל אחריות למעשיו, היה עצור משך תקופה לאחר הקפיד על תנאי שחרורו, ושב למעגל העבודה. נסיון לערוך סולחה בין הצדדים לא צלח כיוון שהמתלונן ביקש פיצוי כספי גבוה. עוד טען בא כוח הנאשם, כי יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם. לאחר שהיפנה לפסיקה, טען כי מתחם הענישה נע בין הטלת מאסר מותנה לצד של"צ ועד מאסר שירוצה בעבודות שירות.
5. בא כוח הנאשם 2, כפר בטיעון המאשימה כי הנאשם 2 לא קיבל אחריות על האירוע, ואך טבעי כי ימשך לכעוס על המתלונן בשל מעשיו שלו, וכן בשל סרבנותו לישר את ההדורים. במהלך האירוע, הנאשם לא דקר את המתלונן, ואחריותו נובעת מהתקיפה בצוואת. בנוסף, היפנה לנסיבות האישיות, כאשר עומד להפוך לאב, ללא כל עבר פלילי, ועובד בעבודה מסודרת. לפיכך, עתר לאמץ את מתחם הענישה לו עתר בא כוח הנאשם 1.
6. הנאשמים טענו כי טעו במעשה שעשו, וכי בגלל סכום הכסף הגבוה שדרש המתלונן כפיצוי - לא יצאה לפועל סולחה בין הצדדים.

מתחם הענישה

7. פגיעה בגופו של הזולת, איננה אך פגיעה בשלומו הפיזי של קורבן העבירה, אלא פוגעת בביטחונו האישי ואף צולקת את נפשו. מידת הפגיעה נובעת מנסיבות ביצוע העבירה, כאשר תקיפה בצוואת מהווה משנה חומרה, וכך אף פציעה באמצעות נשק קר. בנסיבות המקרה הנדון, המתלונן הובל אל מקום בו שהו הנאשמים וכן אחרים נוספים. הנאשם 2 פתח את דלת הרכב, הלם במכת אגרוף מאחורי אוזנו של המתלונן, ובכך נתן את האות להוצאת המתלונן בכוח מהרכב, ותקיפתו על ידי הנאשמים וכן אנשים נוספים במכות לכלי חלקי גופו. הנאשמים לא הסתפקו בכך: הנאשם 1 אחז בחפץ חד שמצא במקום, וחתך באמצעותו את ידו של המתלונן, באופן שהצריך את תפירת המקום, ואילו הנאשם 2 היכה את המתלונן בגבו בעוצמה שהביאה לידי חתכים. אין המדובר באירוע אקראי, אלא הנאשם 2 ברר

תחילה עם המתלון האם קילל את בת משפחתו, ולאחר שנענה בשלילה - החלה מסכת האלימות כנגדו. מדובר באלימות חמורה, על רקע ענין של מה בכך. אמנם הפגיעה שנגרמה למתלון אינה חמורה, אולם נסיבות האירוע מתאפיינות בחומרה של חברת מספר תוקפים בצוותא, כנגד מתלון אשר הובל למקום על ידי בן משפחה אחר, ותקיפתו בכל חלקי גופו, תוך שימוש אף בחפץ חד. מדובר באירוע המהווה חלק מתופעת אלימות נרחבת, המחייבת נקיטת ענישה ממשית:

"לא רק עניינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הצבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלימות, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים".

(ע"פ 1463/09 מדינת ישראל נ' פלוני (15.6.09) פסקה 3 בפסק דינו של כב' השופט אדמונד לוי).

8. בחינת הפסיקה שהגישו הצדדים, מעלה כי לא ניתן ללמוד מהם גזירה שווה: כל מקרה התאפיין בנסיבות מסוימות של ביצוע העבירה, ברקע אשר הוביל לביצועה (תחושת איום, צריכת אלכוהול, וכו'), וכן במאפיינים מסוימים של מבצעי העבירה (ראו את הפסיקה שהגישו ב"כ הנאשמים לעומת הפסיקה שהגישה המאשימה. וראו עוד הטלת מאסר בפועל כנגד נאשמת הרה, אם לילדים קטנים, במקרה של חתך מדמם בלחי, רע"פ 7145/15 אלמו אנגואץ' נ' מדינת ישראל, 28.10.15).

במקרה הנדון, מדובר באירוע אשר בוצע במחשבה קרה, תוך חבירה בצוותא בטרם הובא המתלון אל זירת האירוע, בשל פגיעת מילים בכבוד משפחת הנאשמים, כך להבנתם.

לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 7 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

העונש המתאים

9. הנאשמים נעדרו עבר פלילי, וזוהי מעורבותם הראשונה בפלילים. יש עוד לזקוף לזכותם, את העובדה שהודו במיוחס להם, וכן כי מנהלים אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל. בנוסף, יש להתחשב בהשפעת מידת העונש שיוטל, הן על כל אחד מהנאשמים, והן על משפחתם הקרובה, כל אחד בהתאם לנסיבות האישיות שפורטו לעיל. גישתם של שני הנאשמים לאירוע, כפי שבאה לידי ביטוי בתסקירים, הינה דומה: תפיסות חברתיות נוקשות של פגיעה בכבוד המשפחה, עומדות בבסיס המניע לביצוע העבירה. גישות אלה לא השתנו, והאופן בו בחרו הנאשמים לנקוט בשל אמירה שנחווה בעיניהם לפוגענית, מעיד על המסוכנות הנובעת מהם אף היום, על אף חידוד גבולות המותר והאסור בשל ההליך הפלילי. קשה להעריך את אופן תגובת הנאשמים בעתיד לאירוע דומה, או כזה אותו יפרשו כחמור ממנו, זאת ככל הנוגע לפגיעה בכבוד המשפחה. העובדה שלא בוצע כל הליך טיפולי אשר ירכך תפיסות מסורתיות נוקשות אלה, מחייבת ענישה חדה וברורה, וודאי שאיננה מאפשרת סטייה לקולא ממתחם הענישה.

לא מצאתי לאבחן בין מידת המעורבות באירוע של כל אחד מהנאשמים, לעניין העונש: הנאשם 2 הוא שהחל בפרץ האלימות, כאשר פנה אל המתלון והיכה בו במכת אגרופ, בעודו ברכב, המשיך ותקף את המתלון בגבו

לאחר שנפצע בידו, וגרם לו לחתכים בגב. לעומתו, הנאשם 1 לא היסס לעשות שימוש בכלי חד, אותו מצא בזירה, וגרם למתלונן לפציעה בידו אשר הצריכה תפרים. שני הנאשמים נטלו חלק בצוותא במהלך תקיפת המתלונן על ידי מספר אנשים, בכל חלקי גופו. לפיכך, לא ניתן לציין כי חלקו של אחד הנאשמים רב וחמור מחלקו של האחר. באופן דומה, לא מצאתי לאבחן בין נסיבותיהם האישיות, לגבי העונש המתאים, כמפורט לעיל. בנוסף, בסוגיה זו, אציין כי לעומת המשקל שיש לתת לגילו הצעיר של הנאשם 1 בעת ביצוע העבירה, אשר הינו רווק כיום, יש לשקול את מידת השפעת העונש על משפחתו הקרובה של הנאשם 2, העומד להפוך בקרוב לאב.

10. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר, זאת בניכוי ימי מעצרו של הנאשם 1 בין התאריכים 10.6.14 ל-14.7.14, ונאשם 2 בין התאריכים 10.6.14 ל-9.7.14.
- ב. 7 חודשי מאסר, אותם לא ירצו אלא אם יעברו תוך 3 שנים משחרורם עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר, אותם לא ירצו אלא אם יעברו תוך 3 שנים משחרורם עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪, לגבי כל אחד מהנאשמים. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים, החל מיום 1.12.15 ומידי חודש בחודשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, דד' כסלו תשע"ו, 16 נובמבר 2015, במעמד הצדדים ב"כ המאשימה עו"ד רועי קרדי, נאשם 1 וב"כ עו"ד מוחמד עוואדה, ונאשם 2 וב"כ עו"ד עלא זחאלקה ומתורגמן בית המשפט.